

Obrácení svatého Pavla: Od náboženství k víře

Úvodní slovo: Být sami s Kristem

- ❖ Marek 6,30-32 Apoštolové se shromáždili k Ježíšovi a oznámili mu všechno, co činili a učili. Řekl jim: "Pojďte sami stranou na pusté místo a trochu si odpočiňte!" Stále totiž přicházelo a odcházelo mnoho lidí, a neměli ani čas se najíst. Odjeli tedy lodí na pusté místo, aby byli sami.

Odložit každodenní starosti, vypnout mobil, odpočinout si, být sami s Kristem. Nezbytné je ticho a čas pro sebe. Je to moje duchovní obnova, můj čas, můj život s Bohem. Na mně záleží, jaká bude tato duchovní obnova. Podstatný je ten volný čas, to „prázdnno v programu“: čas k rozhovoru s Bohem (před svatostánkem v kapli, v klidu na pokoji či při procházce venku), čas ke ztišení (projít se do baziliky, na hřbitov, do přírody), čas k uvažování nad tématy promluv, čas slyšet slovo Bible. Nejde o to promyslet, promodlit a pochopit všechno, co uslyším, ale využít to jako odrazový můstek pro své setkání s Kristem.

Program jste dostali při ubytování. V materiálech, které budou po přednáškách k rozebrání vzadu na stolku, jsou jen stručné body, odkazy na biblické texty a otázky k zamyšlení, takže doporučuji dělat si poznámky. K biblickým odkazům doporučuji přečíst si celé texty z Bible. Bible jsou k zapůjčení vzadu v kapli, kancionály jsou v lavičích, Koinonie vzadu. Rozpis služeb během obnovy je na stolku před kaplí a prosím, abyste se tam zapsali. Také je tam krabička na dotazy pro nedělní besedu. Je velmi důležité zachovávat ticho a to také během jídla až do konce nedělní mše svaté, nejen kvůli sobě, ale také kvůli druhým. Kéž se nám podaří vytvořit atmosféru modlitby. Na pokojích mluvíte jen šeptem; možnost rozhovoru je mimo budovu Stojanova. Obědy a večere začínáme společnou modlitbou. Ukončení jídla a začátek snídane je individuálně. Čas ke zpovědi bude v sobotu: já budu k dispozici ve volném čase během celé soboty, další kněží budou zpovídat po obědě.

- ❖ Gal 1,13-14 V horlivosti pro židovství jsem předstihoval mnohé
- ❖ Sk 7,58-8,1 Šavel schvaloval Štěpánovo ukamenování
- ❖ Sk 22,3-5 Moje horlivost pro Boha byla velká
- ❖ Mt 5,20 „Říkám vám: Nebude-li vaše spravedlnost mnohem dokonalejší než spravedlnost učitelů Zákona a farizeů, do nebeského království nevejdete.“
- ❖ Mt 5,21-22 Kdo se na svého bratra hněvá, propadne soudu
- ❖ Mt 5,27-28 Kdo se dívá na ženu se žádostivostí, už s ní zcizoložil.
- ❖ Mt 5,38-41 Nastavit druhou tvář

Farizeové byli ti, kdo brali Boží zákon a biblické předpisy velmi vážně. Byli zapálení pro své náboženství a Šavel je příkladem farizea, který horlí pro Boží věc. Je ochoten pro Boha obětovat svůj život. Kéž by křesťané dnes byli aspoň tak horliví ve víře jako farizeové tehdy.

Přesto Ježíš vyzívá k ještě větší hloubce náboženského života, než byla u farizeů. Jde o to nezachovávat přikázání jen navenek, ale také uvnitř v srdci. Chápat význam jednotlivých přikázání desatera mnohem šířeji a neptat se pouze „co ještě není hřích“, ale spíše se ptát „jak nejlépe mohu naplnit Boží záměr vyjádřený tímto přikázáním“.

K zamyšlení:

Jsem tak zapálen pro křesťanskou víru, jako byl Šavel zapálen pro židovství? Snažím se brát přikázání a Boží slovo jako návod pro svůj každodenní život? Dávám si pozor také na své myšlenky, představy a nápady, nebo mi stačí zachovávat přikázání jen navenek?

Je Bůh v mém životě skutečně na prvním místě? Důležitější než rodina? Důležitější než můj vlastní život? Je důležitost Boha poznat z toho, jak a o čem běžně mluvím? Toužím rozdělit se s druhými o svoji zkušenost s Bohem? Je pro mne nedělní bohoslužba radostí a vrcholem celého týdne?

Vidím ve všech lidech kolem sebe své bližní? Dávám si pozor, abych od lidí více dostával, než dávám sám, nebo jsem ve vztazích velkorysý? Nepoškozují svůj život nezdravým životním stylem? Nevhodným jídlem, přepínáním sil? Prožívám svoji sexualitu jako vyjádření lásky a obdarování druhého nebo spíše sobecky jako něco na prvním místě pro mne? Vidím sexualitu jako spíše něco soukromého až nečistého nebo i o této oblasti svého života s Bohem otevřeně mluvím a snažím se naslouchat jeho slovu?

Chci jednat správně, i když mne to bude něco stát? Nebo spíš využívám každou příležitost, jak si v životě ulehčit či polepšit? Jsem ve svých slovech a jednání pravdivý a průzračný nebo spíše skrývám své pravé já před druhými? Nejsem příliš závislý na názorech, očekáváních a hodnoceních druhých? Věnuji dostatek času a úsilí budování svého manželství, své rodiny a blízkým, nebo spíše pod všemožnými záminkami od těchto vztahů utíkám a raději se věnuji svým věcem?

Nezávidím? Dokáži přát druhému úspěch? Dokáži se upřímně radovat s druhými i v tom, kde mají více než já?

- ❖ Zjev 2,1-5; 3,1-3.14-22 Protože jsi vlažný, vyplivnu tě z úst
- ❖ Mt 5,43-48 Milujte své nepřátele

Je má víra živá nebo spíše uvadá? Nejsem vlažný křesťan? Prožil jsem a prožívám svůj vztah k Bohu jako „svoji první lásku“?

Uvědomuji si, že pravý křesťanský život mohu dokázat žít jen s Boží pomocí? Boží slovo, které je pro mne příliš těžké, odmítám, nevšímám si ho, nebo toužím a prosím, aby mne Bůh dovedl k jeho naplnění?

Úterý 8:30 – Druhá promluva: Obrácen skrze osobní setkání s Kristem

- ❖ Sk 9,1-22 Pavlovo obrácení
- ❖ Mt 13,44-46 Poklad v poli a drahocenná perla
- ❖ Flp 3,1-11 Považuji to za bezcenný brak
- ❖ Řím 3,21-24 Bůh ospravedlňuje nezávisle na Zákonu
- ❖ Řím 5,1-5 Jsme ospravedlněni na základě víry
- ❖ Sk 15,1-2 Nedáte-li se obřezat
- ❖ Gal 3,1-5 Kdo vás to uhranul?
- ❖ Gal 3,10-14 Proklet, kdo neplní zákon
- ❖ Gal 5,1-6 Nenechte se znovu zapřáhnout do toho chomoutu

Pavel se setkal se vzkříšeným Kristem a to změnilo celý jeho svět. Objevil drahocennou perlu víry v Krista a byl ochoten se vzdát všeho svého dosavadního bohatství židovského náboženství. Ve srovnání s Kristem je vše bezcenné.

Tuto zásadní zkušenost víry Pavel hlásá všem. Kvůli zachování této čisté Kristo-centrické víry ostře odmítá jakékoliv jiné způsoby náboženského života. Kristem se cítí osvobozen a tuto svobodu víry ukazuje i druhým. Proto odmítá svazování jakýmikoliv předpisy či tradicemi.

K zamyšlení:

Prožívám i já svoji víru jako osvobození? Zažil jsem také podobné momenty setkání s Bohem v Kristu, které proměnili můj pohled na svět a změnili směřování mého života?

Dokáži i já „prodat vše“, abych získal tu nejvzácnější perlu? Nejsem i já v pokušení nechat se zatáhnout na různé jiné cesty, které mají vést ke štěstí? Víím, že jiná cesta než Kristus ke štěstí nevede?

- ❖ Jak 4,3-6 Prosíte a nedostáváte
- ❖ Řím 10,1-4 Horlivost bez hlubšího poznání
- ❖ Mt 15,8 „Tento lid mě uctívá rty, ale jejich srdce je daleko ode mě.“
- ❖ Mt 23,1-31 Běda farizeům
- ❖ Řím 2,17-24 Ty si říkáš žid...
- ❖ Jan 6,24-27 Hledáte mne, že jste se dosyta najedli
- ❖ Mt 6,1-18 Nejednejte okázale
- ❖ Mk 3,31-35 Ježíšovi příbuzní
- ❖ Mt 7,21-23 Ne každý, kdo mi říká: Pane, Pane
- ❖ Lk 18,9-14 Farizeus a celník

Mnozí křesťané žijí život náboženský a jsou zklamáni, že jim to nic nepřináší. Modlí se, ale zdá se jim, že jejich modlitby jsou bez účinku. Skutečnou záchranu totiž přináší jen víra v Krista a jen víra může zásadně proměnit lidský život. Nikoliv náboženství samo o sobě.

Pokušení náboženství: formalismus – vyprázdnění – dutý strom, vnější horlivost bez vnitřního poznání – fanatismus, osobní uspokojení – postavení – kariéra – seberealizace, obřadnictví – přehnaný důraz na bohoslužby, sociální zakotvení – potřeba někam patřit, mít v životě jasno – dogmatismus, mít společný jazyk a kulturu, mít morální jistotu – jasný návod k životu, touha po moci či majetku či vlivu atd.

Pokušením náboženství je i magie, způsob jak ovládat neviditelné síly. Způsob, jak se „pojistit“ vůči Bohu. Způsob, jak využít Boha pro své plány.

V náboženství si může člověk najít způsob života „podle svého“, kdežto v pravé víře musí žít podle Božího slova.

K zamyšlení:

Chápu rozdíl mezi vírou a náboženstvím? Podléhám i já některým pokušením náboženského života? Jsem křesťanem „pro sebe“ nebo ve víře žiji „pro Boha“?

- ❖ Mt 14,25-33 Petr kráčí po vodě
- ❖ Ex 16,1-36 Mana
- ❖ Soudců 7,1-25 Porážka Midjanitů
- ❖ Jan 6,66-69 I vy chcete odejít?
- ❖ Mt 13,53-57 Nepřijetí v Nazaretu
- ❖ Jan 21,1-12 Zjevení v Galileji
- ❖ Mt 6,25-33 Nedělejte si starosti
- ❖ Řím 8,28-39 Všechno napomáhá k dobrému
- ❖ Sk 16,20-40 Pavel a Silas ve vězení
- ❖ 1 Jan 5,4 „Každý, kdo je narozen z Boha, vítězí nad světem. A to je vítězství, které přemohlo svět: naše víra.“

Všechno tyto lidské aspekty náboženství nestačí dát člověku odpověď na nejpálčivější otázky v nejtěžších chvílích života, tam zůstává již jen víra.

Pravá víra je nutně spojena s nejistotou. Bůh je láska a lásku není možné dokázat, v lásku je možné pouze uvěřit. Pravá láska dává jistotu a přitom stále zůstává určitým způsobem nejistá.

Mnozí se utíkají od života náboženství, kde mohou nacházet jistotu, aby se vyhnuli životu víry, který není možný bez vystavení se nebezpečí nejistoty. Skrze ztracení jistot nás Bůh očišťuje pro skutečný život víry.

Víra je nevyslovitelná a přesahuje schopnosti našeho rozumu. Krista vzkříšeného potkali, poznali, uvěřili v něho, a přesto zůstává jakýsi prostor nejistoty „nikdo se ho neodvážil zeptat“.

Život zakotvený ve skutečné víře v Krista se stává životem, kde všechno napomáhá k dobrému a kde je možné Boha chválit i ve vězení.

K zamyšlení:

I já prožívám někdy bolesti pochybností a nejistoty víry? Nebo se utíkám k náboženským jistotám a nechci ve svém vztahu ke Kristu jít na hlubinu? Už jsem zažil, že skrze životní ztráty jsem se více přimknul ke Kristu?

Úterý 17:00 – Druhá mše svatá: Věřit tváří tvář nemožnosti

- ❖ Čtení: 1 Král 17,1-24 Eliáš a vdova ze Sarepty
- ❖ Evangelium: Jan 11,1-44 Vzkříšení Lazara

Bůh se o spravedlivého postará. Vdova dokáže žít v nejistotě víry ze dne na den. Ještě dnes máme co jíst, ale splní Bůh svůj slib i zítra? Velkou zkouškou víry je smrt jejího syna, ale Bůh ji nezkouší nad její síly.

Marta a Marie mají víru, ale Kristus dokáže ještě více, než se ony odvažují věřit či doufat. Boží skutečnost přesahuje hranice lidské představivosti a lidských snů, Bůh dává ještě mnohem víc.

K zamyšlení:

Dokáži také já žít den ze dne jen v síle víry?

Je i pro mne Kristus jediným pravým dárce života?

Úterý 19:00 – Pátá promluva: Důležitost církve a náboženství

- ❖ Řím 3,31 „Prohlašujeme tím Zákon za bezcenný? Naprosto ne! Spíše naopak: Zákon potvrzujeme.“
- ❖ Jak 2,14-18 Víra bez skutků je mrtvá
- ❖ 1 Jan 2,3-6 Kdo ho poznal, zachovává jeho přikázání
- ❖ Jan 2,1-11 Zázrak na svatbě v Káně
- ❖ Gn 1,23-31 Stvoření člověka
- ❖ 1 Kor 8,1-13 Maso z obětí
- ❖ Jan 15,1-8 Vinný kmen

Zásadní prvenství víry před náboženstvím nemá za cíl snižovat hodnotu náboženství, ale zdůraznit absolutní hodnotu víry v Krista. Náboženství zůstává cennou pozemskou skutečností.

Vnitřní víra bez vnějšího projevení skrze skutky a lásku k bližnímu není skutečnou vírou, byla by jen „vzdušným zámekem“ našich myšlenek a nikoliv zásadní hybnou silou celého našeho života.

Reálné skutky zbožnosti jsou naplňováním nádoby našeho srdce vodou, kterou pak Bůh svojí milostí může proměnit ve víno víry k svatební hostině Beránkově.

Člověk je stvořen v dvojakosti těla a duše. Proto víra musí mít nejen svůj základ v neviditelném středu člověka, ale také být viditelná v hmotném světě. Náboženství je tím vnějším vyjádřením vnitřní víry. Nevyslovitelnou skutečnost života z víry jsme schopni předávat z generace na generaci jen skrze řeč náboženství a společenství církve.

Nejistotu víry nejsme schopni unést sami. Význam církve, význam křesťanského společenství je právě v tomto sdílení se ve víře, ve vzájemném podpírání se a ujišťování se o pravdivosti naší víry.

K zamyšlení:

Projevuje se má víra ve všech chvílích mého každodenního života?

Je pro mne církev místem upevnění mé víry?

Jsem i já tím, kdo svojí vírou podpírá víru druhých?

- ❖ Mt 19,16-22 Bohatý mladý muž
- ❖ Mk 12,41-44 Vdovin haléř
- ❖ 1 Jan 4,19 „My milujeme Boha, protože on napřed miloval nás.“

Ježíš nabízí sebe, ale žádá od člověka všechno. Nestačí jen zachovávat přikázání, ale je třeba touhy a odhodlání dát Kristu přednost před vším ostatním. Bohatý mladý muž neodchází jako odsouzený hříšník, vždyť on žije dobře, ale odchází jako ten, kdo nevyužil velkorysou Boží nabídku, a to je smutné.

Vdova dala všechno. Bůh nechce jen náš život. Bůh po nás žádá vše. Nestačí dát hodně, velmi hodně, je třeba nabídnout vše.

Tuto schopnost dát Bohu vše má jen ten, kdo zakusil, že Bůh jako první dal lásku jemu. V této víře v Boží lásku jsem schopni dát se Bohu do rukou.

K zamyšlení:

Jsem připraven dát Bohu vše? Nejen svůj pozemský život, ale také své představy, své názory, své sebevědomí, cokoliv?

Dokáži říct: „Jen Ty mi stačíš, Bože.“?

Neděle 9:00 – Třetí mše svatá: Bezmezná odevzdání se Bohu vírou v nás rodí Krista

- ❖ Gn 22,1-18 Obětuj svého syna Izáka
- ❖ 1 Kor 2,12-16 Přijali jsme Ducha, který vychází od Boha
- ❖ Lk 1,26-56 Zvěstování Panně Marii a návštěva u Alžběty

Izák znamenal pro Abraháma všechno. Pro Abraháma by bylo snadné obětovat vlastní život, ale obětovat Izáka znamená vzdát se své budoucnosti a vzdát se svého chápání Božích slibů. Abrahamovi by pak nezůstalo nic, jen Bůh, kterého nechápe. Abraham má sílu i pro takovou nejistotu víry.

Cestu víry, svobodu víry a radost víry nemůže pochopit ten, komu toto poznání nedá Duch svatý.

Je pro nás bolestné, když nejdůležitější skutečnost našeho života nechápou někdy ani naši nejbližší.

Maria se zcela odevzdala Bohu, přestože nerozumí všemu. Bezmezně Bohu věří a do jejího života vstupuje Kristus.

Když se dokážeme Bohu odevzdat skrze víru my, tak zjistíme, že Bůh je s námi, že Bůh je v nás.

10:30 Beseda a dotazy na závěr obnovy

Co si odnáším z duchovní obnovy do svého každodenního života?